

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Kateřinou Korpasovou
sídlem Mozartova 21, Liberec

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2019, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 12. 2. 2019, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, odboru dopravy, ze dne 16. 1. 2019, č. j. X. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako neodůvodněné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 1. 10. 2018 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že žalovaný dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení, žalovaný se dostatečně nevypořádal s námitkami žalobce a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Stěžejní námitkou žalobce ve správním řízení byl nesouhlas s uložením pokuty za přestupek příkazovým blokem ze dne 22. 9. 2018, kdy žalobce řídil osobní automobil bez užití bezpečnostních pásů. Žalobce je držitelem potvrzení o zdravotním stavu, a nemá tak povinnost se za jízdy poutat. Sice podepsal pokutový blok, domníval se však, že pokuta je mu ukládána za to, že u sebe nemá předmětné doklady, nikoli z důvodu, že není připoután bezpečnostními pásy. Žalobce byl rozrušený, věc vyhodnotil iracionálně a pokutu na místě zaplatil.
3. Žalobce odkázal na lékařské zprávy X a X, z nichž dovozuje, že má povolené řízení motorového vozidla bez užití bezpečnostních pásů. Žalobce se nemohl dopustit přestupku spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostními pásy, neboť absentuje materiální stránka přestupku. Nepředložení lékařského potvrzení při kontrole mohlo naplnit skutkovou podstatu jiného přestupku, za nějž se body nezaznamenávají. Písemné vyjádření Krajského ředitelství policie Libereckého kraje ze dne 5. 12. 2018 je v rozporu s tím, co bylo žalobci sděleno policistou při podpisu pokuty, když tomuto úkonu předcházela dohoda o uložení pokuty za chybějící doklad. Žalobce neměl důvod souhlasit s uložením pokuty za nepřipoutání se, když takovou povinnost nemá. Na řízení motorového vozidla je navíc žalobce existenčně závislý, protože je využívá při svém podnikání, jehož prostřednictvím vyživuje manželku a dvě nezletilé dcery.
4. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí a navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.
5. Z předloženého správního spisu plyne, že výpisem z bodového hodnocení řidiče měly správní orgány doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 11. 10. 2018 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů

v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.

6. Dne 15. 10. 2018 bylo žalobci správním orgánem I. stupně oznámeno zahájení řízení o námitkách. Žalobce podal v průběhu řízení podnět k přezkumu příkazového bloku ze dne 22. 9. 2018, který byl dle sdělení Krajského ředitelství policie Libereckého kraje ze dne 5. 12. 2018 shledán nedůvodným. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 2. 1. 2019 vyzval žalobce podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.
7. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě či o uložení pokuty v blokovém řízení, výpis z evidenční karty řidiče, výpis z bodového hodnocení řidiče a kopie pokutových bloků. Zejména měl k dispozici oznámení o uložení pokuty příkazem na místě dne X a příkazový blok ze dne X.
8. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 16. 1. 2019 byly námitky žalobce zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedené záznamy v rámci bodového hodnocení řidičů byly ke dni 1. 10. 2018 potvrzeny. Správní orgán I. stupně shrnul obsah obdržených oznámení o přestupcích a uložených pokutách, poté se zabýval jednotlivými bloky z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že všechny pokutové, resp. příkazové bloky obsahují zákonem předvídané náležitosti. Prvostupňový orgán doplnil, že při posuzování pokutových bloků vycházel z ustálené judikatury správních soudů, z níž plyne, že správní orgán zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam, správní orgán však nezkoumá správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů. Dále se správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí zabýval podstatou a podmínkami blokového řízení. Uvedl, že řidič podpisem protokolů stvrdil spolehlivé zjištění přestupků. K námitce žalobce týkající se přestupku z 22. 9. 2018 správní orgán I. stupně uvedl, že předmětný příkazový blok obsahuje všechny náležitosti dle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), žalobce jej podepsal a nevyužil možnosti řešit věc dále ve správním řízení.
9. K odvolání žalobce, které obsahovalo stejnou stěžejní námitku, jako žaloba, přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný. Ten argumentaci žalobce nepřijal a v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že jednak lékařské zprávy X a X nesplňují náležitosti uvedené v příloze č. 4 k vyhlášce č. 277/2004 Sb., o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, navíc je s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu třeba rozlišovat řízení o jednotlivých přestupcích od řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Žalovaný citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2016, č. j. 9 As 152/2016-18, a konstatoval, že ve spise je založena kopie příkazového bloku ze dne 22. 9. 2018, v němž je přestupek žalobce po skutkové i právní stránce nezaměnitelně specifikován a je třeba z něj vycházet. Námitka

žalobce, že sdělení Krajského ředitelství policie Libereckého kraje ze dne 5. 12. 2018 je v rozporu se sdělením policisty, je nepodložená. Skutečnost, že žalobce negativně pociťuje důsledky odebrání řidičského oprávnění, označil žalovaný s odkazem na judikaturu Ústavního soudu za žádoucí.

10. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. K projednání věci nařídil soud ústní jednání, při němž účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Dokazování soud neprováděl, neboť toho pro rozhodnutí věci nebylo třeba a ani účastníci řízení neměli důkazních návrhů nad rámec předloženého spisového materiálu.
12. Namítal-li žalobce, že napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, soud se s jeho argumentací neztotožnil. Žalovaný se s námitkami žalobce vypořádal dostatečně, přičemž nesouhlas žalobce se způsobem vypořádání jeho odvolacích námitek a výsledkem řízení nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
13. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí vydané ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
14. Soud připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto*

řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“.

V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny

v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení,

které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazovým blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky.

15. V daném případě opatřil správní orgán I. stupně kopii předmětného příkazového bloku, v němž je uvedeno: „Dne X v X hod. v X ul. X žel. viaduktu řídil X bez užití bezp. pásu, tím porušil § 6/1 a) z. č. 361/2000 Sb.“ Žalobce tento příkazový blok podepsal, což v soudním řízení ani nezpochybňoval. Při podpisu příkazového bloku s takto jednoznačnou formulací si žalobce přinejmenším měl být vědom toho, jaký přestupek s ním byl projednán. Jeho tvrzení ohledně odlišného sdělení policisty je zcela nepodložené. Podepsaný příkazový blok je pravomocným správním rozhodnutím, u něhož je presumována jeho správnost. Námitka žalobce, že se nemohl předmětného přestupku dopustit, neboť je držitelem lékařského potvrzení, které jej vylučuje z povinnosti řídit se zapnutým bezpečnostním pásem, nemá v tomto řízení místo, neboť ji bylo namístež uplatnit v řízení o přestupku. Skutečnost, že žalobce příkazový blok, který je jednoznačného obsahu, na místě podepsal a neinicioval projednání přestupku v navazujícím správním řízení, je přičitatelná pouze žalobci. Tento postup již nelze zhojit vznášením nepřipadných námitek v rámci řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů.
16. Žalovaný v dané věci zcela přiléhavě citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2016, č. j. 9 As 152/2016-18, týkající se zcela obdobné věci, v níž stěžovatel stejně jako nyní žalobce argumentoval, že se přestupku spočívajícího v jízdě bez připoutání bezpečnostním pásem nemohl dopustit, neboť to vylučuje jeho lékařské potvrzení, a že se při podpisu pokutového bloku domníval, že je postihován pouze za to, že nemá u sebe doklady toto potvrzující. Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí obsáhle vysvětlil, z jakých důvodů je taková argumentace nedůvodná, a krajský soud nemá důvod se od těchto závěrů, které žalovaný převzal do svého rozhodnutí, odchylovat. Lze souhlasit i

s tím, že negativní dopad napadeného rozhodnutí do poměrů žalobce je ze strany zákonodárce zamýšleným následkem, jehož existence nemůže být důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného.

17. Správními orgány byl skutkový stav v potřebném rozsahu dostatečně zjištěn a posouzen, a to s ohledem na obsah námitek žalobce především opatřením předmětného příkazového bloku a vysvětlením, proč je tento blok způsobilým podkladem pro zápis bodového hodnocení do registru řidičů. S odvolacími námitkami žalobce se žalovaný adekvátně vypořádal.
18. Soud tedy uzavírá tím, že předmětný příkazový blok ze dne 22. 9. 2018, k němuž se vztahovaly námitky žalobce, správní orgány správně posoudily jako způsobilý podklad pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Námitky žalobce jsou nedůvodné, proto soud podanou žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. února 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D.
předsedkyně senátu